

خاطرات دوران رزمندگی حاج عزیز

سیده راحیل حسینی

www.ketab.ir

میراثنامه	:	حسینی، سیده راحیل، ۱۳۹۰-
عنوان و نام بدیل اور	:	حاطرات دوران زماندگی حاج عزیز / سیده راحیل حسینی.
مشخصات نشر	:	تربت حیدریه: چشم انداز قطب، ۱۴۰۳.
مشخصات ظاهری	:	۱۴ ص: مصور(رنگی).
شابک	:	۹۷۸-۶۲۲-۳۸۲-۵۰۲-۶
تصویب فهرست	:	۵۰۰۰۰۰ ریال: فیبا
ویسی	:	
موضوع	:	مرادی، عزیز، ۱۳۴۴-
موضوع	:	ایثارگران جنگ -- ایران -- سرگذشت‌نامه
	:	War participants -- Iran -- Biography*
	:	جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ -- حاطرات
	:	-- Personal narratives ۱۹۸۸-۱۹۸۰-Iran-Iraq War,
د ۵ بندی کنگره	:	DSR ۱۶۳۹
د ۵ بندی دیوبی	:	۹۵۵/۰۸۳۰۹۷
شماره	:	۹۸۱۶۶۱۵
کتابشناسی ملی	:	فیبا
طلاعات رکورد	:	
کتابشناسی	:	

حاطرات دوران زماندگی حاج عزیز

نویسنده: سیده راحیل حسینی
 ناشر: انتشارات چشم انداز قطب
 تیراز: ۱۰۰۰
 نوبت چاپ: اول
 تاریخ چاپ: ۱۴۰۳
 چاپ: یونا
 قطعی: رقعی
 تعداد صفحات: ۱۴
 قیمت: ۵۰۰۰۰ ریال
 شابک:

۹۷۸	۶۲۲	۳۸۲	۵۰۲	۶
-----	-----	-----	-----	---

آدرس: مشهد، خیابان امام خمینی، امام خمینی ۶۴
 تربت حیدریه، خیابان شیبدسلیمانی ۶-پاساز سیمرغ - طبقه اول
 تلفن: ۰۹۱۵۳۳۲۸۵۱۶ - ۰۹۲۲۳۵۷۹۱۰۹

به نام خداوند بخشنده و مهربان

مقدمه: این کتاب خاطره‌ای از دوران رزمندگی جناب آقای حاج عزیز مرادی است.

در آخر با من و داستان تالیف این کتاب آشنا می‌شوید

روزی روبروی تلویزیون نشسته بودم ناگهان از تلویزیون صحنه‌های از زمان جنگ پخش شد. سپس من به فکر فرو رفتم. که دایی عزیزمن در مورد زمان جبهه خاطره‌ای، حرف کرد. همان طور که ما به گرد او نشسته بودیم. دایی جان شروع به تعریف، نظرات دوران جنگ و جبهه کرد.

دایی بندۀ جناب آقای حجی دروز مرادی متولد سال ۱۳۴۴ فرهنگی باز نشسته آموزش و پرورش است. از ایام چنین میگفت که در سال ۱۳۶۴ در دانشگاه تربیت معلم شهید باهنر شهر درزا به عنوان دانشجو معلم درس میخواند. او گفت که در سال ۱۳۶۵ به اتفاق پس از دوستانش از جمله جناب آقای سید علی حسینی، علیرضا نظریان، محمد مرشد و فریدون راه خدایی تصمیم گرفتند که به بسیج دزفول مراجعه کنند. آنان پس از مراجعه ثبت نام کردند و فرم‌های را پر کردند. در بسیج دزفول آنها را به لشکر هفت ولیعصر اعزام کردند. پس از ثبت نام در لشکر به گردان بهداری اعزام شدند. آنان در طی یک هفته آموزش امداد گری را به پایان رساندند. پس از پایان مینی بوسی به دنبال آنها آمده بود تا به سمت آبادان حرکت کند. در نزدیکی ساعت سه شب به آبادان رسیده‌اند

آقای مرادی همراه با دوستان چندروزی در آبادان .گردان بهداری بودن او چنین میگفت که در دیماه سال ۱۳۶۵ عملیات کربلای چهار آغاز شد. به دلیل آنکه آنان نیروهای امداد گر بودند به اورژانسی که روبروی شهر مینوشهر بود اعزام شدند. پس از چندین ساعت متوجه شدند که عملیات توسط منافقین لورفته است. لشکرها به خصوص لشکر ۷ ولیعصر در حال عقب نشینی بودند.

او میگفت که ارادی، که به اورژانس می رسیدند زخمی بودند. آنها به اورژانس هدایت نمودند و زخم هایشان را در آنجا می بستند. پس با آمبولانس به بیمارستانی که نزدیک آنجا بود هدایت میشدند. رزمندگان ۲۴ ساعت در آنجا بودند تا ملایت پایان یافت دایی بندۀ میگفت آن ۲۴ ساعت با سختی های بسیاری گذراند. به طوری که آن یک شبانه روز با خمپارهای دشمن و سلاح های مستقیم آن مبارزه می کردند.

روز بعد ساعت ۹ صبح لندرکروزی به دنبال آنان آمد تا آنها را به روستای چوئبدۀ اعزام کنند. پس از چندین ساعت به روستای پوتبدۀ رسیدند و در آنجا مستقر شدند. ۳۰ ساعت گذشت ولی خبری از هیچ غذای نبود و چیزی هم در دسترس نبود و ضعف بر آنان غلبه کرده بود. به پیشنهاده جناب آقای نظریان به کنار رودخانه بهمنشیر رفتند و مقداری خرمای خشک بالای نخل دیدند آنها را پایین آوردند و در بین افراد لشکر پخش کردند آن خرماها بسیار کوچک اما شیرین بودند. در نزدیکی ساعت ۲ شب افراد لشکر را برای تحويل غذا صدا زدند

پس از ۳۰ ساعت به آنها مقداری نان و پنیر دادند. فردای آن روز ساعت ۱۰ صبح آنها را به دزفول اعزام کردند. و در نزدیکی های شب به دزفول رسیدند. فردای آن شب به افراد لشکر مخصوصی دادند تا برای دیدار با خانواده هایشان بروند.....